

[K. B. Andersen.]

liberal politik. I vor tid kan vi ikke leve af orakelsvar på den politiske front. Også en oppositionspolitiker bærer et ansvar for folkestyret, og et liberalt parti kan ikke hengive sig til tilliden til, at vort samfund vil blive ramt af et økonomisk sammenbrud, som kan sikre det politiske mirakel, at der pludselig bliver brug for partiet venstre.“

Og i forbindelse med omtalen af det historiske venstre — et begreb, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen jo var inde på i nogle korte bemærkninger her i salen for nylig — spørger Jens Peter Erichsen:

„Hvilke træk i venstres historie er det vel, Erik Eriksen tænker på, når han vil trække forlængelsen fra historisk tid og fremover? Er det Christen Bergs kamp mod konservatismen i venstres ældste historie? Eller Neergaards stærke sociale og liberale indslag i venstre gennem tyverne? Eller er det måske Madsen-Mygdals hårdkogte økonomiske liberalisme med fuldkommen mangel på social balance?“

Så vidt Jens Peter Erichsen. Det er ikke forkert at sige, at alle, der interesserer sig for dansk politiks fremtid, vil være meget interesseret i svarene på disse spørgsmål om venstres vej.

Den tvivl, der kan bestå om svaret, vil dog kunne vejres bort. Der er én — det er så heldigt, at der er én i denne sal — der ved klar og sikker besked også om venstres vej; det er det ærede medlem hr. Poul Sørensen. I hovedstadens KUs medlemsblad nr. 2 for i år har det ærede medlem fremsat sin vurdering. Det ærede medlem siger:

„Samarbejdet mellem det konservative folkeparti og partiet venstre har nu bestået i mere end 12 år. Det ligger fast forankret og vil fortsat være det fremefter.“

Hold tåre op at trille. Gåden er løst. Det ærede medlems forsøg på at holde venstre på den rette vej, bestræbelser, som vi jo har i frisk erindring også her i salen, minder om kandidat Hammers — ikke hammer, som man kunne tro i denne forbindelse — indtrængende bøn til Sophie i Heibergs „Nej“ om udelukkende at sige nej til klokker Link:

„Inklader De Dem først med ham i en samtale, sætter De Deres ord på skruer, så ved De ikke selv, hvor vidt det kan føre Dem, og hvilke misforståelser det kan foranledige. Derimod dette lille eneste ord, det kan bruges til alt, og det har den store dyd at være klart, tydeligt og forståeligt.“

Og skulle det nu lykkes det ærede medlem at holde venstre på dydens vej, vil det ærede medlem — for nu stadig at holde os til Heiberg — kunne stå frem med retsbetjent Hummers slutreplik til publikum i „De uadskillelige“:

„Gerne dog vil de uadskillelige være for Dem til tjeneste på ny.“

Jeg ser nu i den københavnske konservative vælgerforenings blad, at den politiske ordfører for det historiske venstres nuværende broderparti, det ærede medlem hr. Poul Møller, skal tale ved et grundlovsstævne på, som det hedder i annoncen

„Estrups gamle vestvold, det idylliske afspærrede parkområde, som militæret har åbnet for os på denne dag“.

Det er anført, at der er gode parkeringsforhold. Om de er så gode, at der også er plads til det historiske venstres arvtagere i dag, må jo altså vise sig, når det ærede medlem hr. Poul Møller med militærets tilladelse har talt på Estrups gamle vold.

Det er ikke alene på den kommende grundlovsdag, Estrup spøger i oppositionens kulisser. Når man tænker på en del af de forhandlinger, der har været ført her i tinget i denne samling, og på de bebrejdelser, der er blevet rettet mod regeringspartierne, kan det nok være på sin plads at minde om den selvfølgelighed, at vel skal der 2 parter til et samarbejde, og et samarbejde kan selvfølgelig ikke bestå i, at oppositionspartierne blot skal acceptere et regeringsoplæg. Men betingelsen for et samarbejde kan i endnu mindre grad være, at regeringen, der dog råder over et flertal, omend det er spinkelt, tager egne forslag helt af bordet og bøjer sig for mindretallets betingelser for at få et samarbejde i gang.

Mens vi er ved oppositionens ofte forekommende tale om regeringens spinkle flertal, vil jeg gerne sige: denne tale afslører med al ønskelig tydelighed, hvem her i